

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ในปัจจุบันการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนนั้น ยังมีปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากกฎหมายยังขาดความชัดเจน และยังไม่สามารถคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่ถูกกระทบสิทธิได้อย่างเหมาะสม ส่งผลทำให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบไม่สามารถใช้สิทธิในการเข้ามามีส่วนร่วมในการขอพิจารณาเพื่одำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนได้

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีการทำรัฐประหารในประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อันมี พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะและมีการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ไปแล้วก็ตาม แต่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้จัดทำและศึกษาก่อนมีการรัฐประหารดังกล่าว ดังนั้นผู้เขียนจึงยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ยังไม่มีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะในอนาคตหลังจากมีการคืนอำนาจกลับสู่ประชาชน มีแนวโน้มที่เชื่อได้ว่าระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยจะถูกนำกลับมาใช้ดังเดิม ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยกลับมามีการกำหนดบทบาทบัญญัติของกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิและการกำหนดให้ประชาชนให้มีสิทธิในการมีส่วนร่วมตามระบอบประชาธิปไตยอีกครั้งหนึ่ง และปัญหาที่เกิดจากการศึกษานี้ก็จะกลับมามีผลทางกฎหมายอีกครั้ง ซึ่งผู้เขียนจะได้นำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาทางกฎหมาย ดังนี้

1. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันการดำเนินโครงการของภาครัฐที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมนั้นได้มีการดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันโครงการที่ดำเนินการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนที่สุดคือ การดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อน เพราะเป็นโครงการที่รัฐมีความจำเป็นในการจัดทำบริการสาธารณะที่ต้องตอบสนองต่อ

ประชาชนมากที่สุดโครงการหนึ่ง โดยโรงไฟฟ้าพลังความร้อนดังกล่าว ได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ได้ถูกกำหนดรายละเอียดตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553 ซึ่งจากการกำหนดโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมดังกล่าว ส่งผลทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายดังต่อไปนี้

1) ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน

จากการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะที่ต้องการตอบสนองประชาชน ถึงแม้จะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะที่ได้มีการจัดทำขึ้นเพื่อความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทย แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้วางหลักการเพื่อการคุ้มครองสิทธิและยังมีการกำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยังมีเจตนารมณ์ที่กำหนดให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการอันมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่ว่าโครงการดังกล่าวจะเป็นโครงการที่จัดทำโดยรัฐหรือเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิที่ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นโครงการอันมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เมื่อพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน เพราะในปัจจุบันความต้องการพลังงานของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ รัฐจึงจำเป็นต้องหาพลังงานและลงทุนในกิจการพลังงานเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในประเทศมากขึ้น โดยรัฐอาจจะจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนเอง หรือออกใบอนุญาตเพื่อมอบให้เอกชนประกอบกิจการหรือโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนแทนรัฐ เมื่อพิจารณาโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนซึ่งเป็นโครงการที่มีผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าในประเทศไทย แบ่งโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน ออกเป็น 2 ประเภท

จากการศึกษา พบว่า เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้สิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนจากบทบัญญัติดังกล่าวมิได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร

ไทย พุทธศักราช 2550 แต่อย่างไรก็ดี ทั้งนี้ เนื่องจาก ในกระบวนการและขั้นตอนตามกฎหมาย กำหนดให้ในการที่รัฐจะอนุญาตเอกชนเพื่อจัดทำบริการสาธารณะในโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมนั้น จะมีการออกใบอนุญาตให้ดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ก็ต่อเมื่อ มีการศึกษาและประเมินผลกระทบที่มีต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนได้มีการจัดให้มีการกระบวนการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน แต่เมื่อศึกษาและพิจารณาจากขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดขั้นตอนในการใช้สิทธิของรัฐต่อประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมาย เพราะรัฐจะอาศัยอำนาจตามประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับ โครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ เพื่อบังคับใช้กฎหมายกับเอกชนผู้ขออนุญาตดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยส่วนที่สำคัญที่สุด คือการบังคับใช้กฎหมายที่กำหนดให้รัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนจะต้องทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือ EIA ซึ่งหน่วยงานที่จะดำเนินโครงการดังกล่าว จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนมีการขออนุญาตจากรัฐในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนตามที่กฎหมายกำหนด

อย่างไรก็ตาม ปัญหาอันเกิดจากการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ในกรณีที่การดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ผู้ดำเนินโครงการหรือผู้ขอดำเนินงาน มีเอกชนเป็นผู้บริหารงาน ส่งผลทำให้เกิดปัญหาจากการที่ในระหว่างมีกระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หากประชาชนที่เข้าไปมีส่วนร่วมต้องการข้อมูลหรือเอกสารอื่นใดจากโครงการ ตลอดจนหากประชาชนต้องการให้โรงไฟฟ้าหรือโครงการจากโรงไฟฟ้าเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของโรงไฟฟ้าให้แก่ประชาชน ผู้ขอดำเนินการหรือผู้ดำเนินโครงการจะปฏิเสธประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของโรงไฟฟ้าให้แก่ประชาชน โดยผู้ขอดำเนินโครงการหรือผู้ดำเนินโครงการจะอ้างกับประชาชนว่าเป็นข้อมูลและความลับทางการค้าของบริษัทผู้ขอดำเนินโครงการหรือผู้ดำเนินโครงการดังกล่าว ซึ่งการกระทำดังกล่าวของประชาชนในการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมและดำเนินการเพื่อใช้สิทธิในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการประเมินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนดจึงไม่สามารถใช้สิทธิตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 เนื่องจากถึงแม้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะให้สิทธิกับประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมจากการจัดทำโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คือ การดำเนินงานในโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน แต่ในทางกลับกันกลับไม่มีกฎหมายฉบับใดกำหนดให้ประชาชนสามารถเข้าไปใช้สิทธิในการร้องขอต่อข้อมูล วิธีการดำเนินงาน ขั้นตอนต่าง ๆ ของโครงการที่เกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่เอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือเป็นผู้ขอดำเนินการได้เลยแม้แต่ฉบับเดียว เพราะกฎหมายทางแพ่งได้คุ้มครองข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้าของบริษัทเอกชน

จากที่กล่าวมาข้างต้น การที่รัฐนำพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 มาบังคับใช้ในการขอพิจารณาโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง จึงเกิดปัญหาทางกฎหมายที่ขัดกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวยังไม่สามารถเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง อีกทั้งการนำกฎหมายดังกล่าวมาบังคับใช้ก็ไม่สามารถป้องกันผลกระทบหรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ดังนั้น การกระทำดังกล่าวจึงส่งผลเสียต่อประชาชนผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ตลอดจนไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่สำคัญของการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน ส่วนใหญ่จะมีสาเหตุมาจากการที่รัฐไม่ได้กำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาว่าการดำเนินโครงการของรัฐนั้นจะมีผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านใดบ้าง เมื่อไม่มีกฎหมายกำหนด รัฐก็ไม่ได้สนใจต่อประชาชนและรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบของรัฐก็ไม่ได้สนใจในสิทธิของประชาชนตามกฎหมาย การกระทำของรัฐเพียงแต่ต้องการให้มีขั้นตอน หรือกระบวนการที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เสร็จลุล่วงเพื่อจะได้ดำเนินการต่อไปได้เท่านั้น ส่งผลทำให้เกิดข้อผิดพลาด เนื่องจากประชาชนขาดความมั่นใจในการดำเนินการของรัฐ เพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับประชาชน คือความต้องการในการใช้สิทธิตามที่บทบัญญัติเรื่องสิทธิที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในเรื่องกำหนดว่าการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม หรือมีผลกระทบต่อประชาชนจากโครงการของรัฐจะต้องคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนการที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของกฎหมายสามารถที่จะคุ้มครองประชาชนและทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง รัฐจะต้องเป็นตัวกลางในการทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อกระบวนการในการดำเนินการก่อนที่รัฐจะมีการอนุญาตให้ดำเนินกิจการในโรงไฟฟ้าพลังความร้อน ดังนั้น รัฐจึงจำเป็นต้องบังคับใช้กฎหมาย

เพื่อคุ้มครองประชาชนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายและตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 นั้นเอง

2) ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่เกี่ยวกับการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน

ในปัจจุบันในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน หากประชาชนเห็นว่าตนไม่ได้รับสิทธิในข้อมูลข่าวสาร จากการจัดทำรายงานการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือ EIA หรือได้รับข้อมูลจากการจัดทำรายงานดังกล่าวต่ำกว่าความเป็นจริง ประชาชนก็สามารถใช้สิทธิตามกฎหมาย คือสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ที่เป็นหลักประกันในตามกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองประชาชนในฐานะที่เป็น “ผู้รับ” ข้อมูลข่าวสารในขณะที่ตามหลักเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นนั้น อีกทั้งตามกฎหมายยังมุ่งคุ้มครองบุคคลในฐานะที่เป็น “ผู้แสดงออก” และ “ผู้เผยแพร่” หรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ “สื่อมวลชน” ที่เป็นสื่อแสดงความคิดเห็นที่มีผู้แสดงออก ซึ่งโดยทั่วไปย่อมจะแสดงออกในรูปแบบของข้อมูลข่าวสารนั่นเอง

บุคคลผู้ทรงสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของราชการโดยหลักทั่วไป คือ บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล โดยกฎหมายว่าด้วยสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (ด้านสิ่งแวดล้อม) ในแต่ละประเทศจะวางเงื่อนไขในการใช้สิทธิของผู้ใช้สิทธิต่างกันเป็น 2 แนว คือ

1. เงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้ที่ใช้สิทธิต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลที่จะขอ เช่น การใช้สิทธิตามมาตรา 6 (1) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

2. เงื่อนไขที่เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียในข้อมูลที่จะขอ เช่น การใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ในส่วนของการร้องขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเปิดเผยข้อมูล และขอให้ประชาชนสามารถเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำประชาพิจารณ์ประกอบการจัดทำ EIA ของบริษัทเอกชนที่ขออนุญาตรัฐดำเนินกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน โดยในกรณีดังกล่าวการใช้สิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมจะให้สิทธิของประชาชนอาศัยอำนาจตามกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การใช้สิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยความตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นั้นกำหนดให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียกับข้อมูลข่าวสารที่จะขอ และหากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของข้อมูลปฏิเสธสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ขอโดยไม่มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมายผู้นั้นสามารถยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ จะมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 14 หรือมาตรา 5 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 ภายในเวลาที่กำหนด และต่อมาหากผู้ยื่นคำขอไม่พอใจในผลของคำวินิจฉัยเพื่อให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ก็สามารถยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้ โดยถือว่าครบเงื่อนไขการฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แล้ว

จากการศึกษา พบว่า เกิดปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของประชาชน เนื่องจากการใช้สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม โดยการอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของประเทศไทย ได้เกิดปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิเพื่อขอให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการจัดทำประชาพิจารณ์ประกอบการจัดทำ EIA ในการดำเนินโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพราะในการที่ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดทำโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อน ต้องการให้ผู้ขออนุญาตจัดทำโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการจัดทำประชาพิจารณ์ประกอบการจัดทำ EIA ในการดำเนินโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อน แต่ถูกผู้ขออนุญาตจัดทำโครงการดังกล่าวปฏิเสธ โดยอ้างเหตุผลในทางการค้า ทำให้ประชาชนที่ถูกผลกระทบจากโครงการ หรือผู้มีส่วนได้เสียไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ เพราะข้อมูลดังกล่าวที่ประชาชนต้องการถูกกฎหมายทางแพ่งคุ้มครองการเข้าถึงข้อมูล ทำให้ประชาชนจึงต้องอาศัยสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เพื่อร้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ประชาชนต้องการ และปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของข้อมูลปฏิเสธสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ขอโดยไม่มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย ประชาชนก็การใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ซึ่งในบางกรณีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ไม่ได้อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลที่ประชาชนร้องขอ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การที่บทบัญญัติของกฎหมายในประเทศไทยยังมีได้ยึดหลักการในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจน ส่งผลทำให้เกิดปัญหาในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน โดยรัฐจะอาศัยอำนาจตามกฎหมาย เพื่ออ้างความชอบตามกฎหมายที่กำหนดขั้นตอน วิธีการ หรือกระบวนการที่ออกโดยรัฐมาบังคับกับประชาชน เพื่อให้สามารถจัดทำโครงการได้ต่อไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยไม่คำนึงถึงว่าประชาชนที่มีส่วนได้เสียหรือประชาชนผู้ถูกกระทบสิทธิจากการดำเนินโครงการดังกล่าวจะมีข้อมูลเพียงพอเพื่อมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและแสดงความ

ต้องการของชุมชนว่าจะอนุญาตให้มีการดำเนินโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนในพื้นที่ของตนหรือไม่ อีกทั้งการกระทำดังกล่าวจึงส่งผลทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบในการที่ไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง รวมถึงประชาชนดังกล่าวยังต้องได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการของรัฐทั้งทางตรงและทางอ้อม และไม่สามารถใช้สิทธิตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติรับรองไว้ตามเจตนารมณ์อย่างแท้จริง

2. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไม่รุนแรง

ในประเทศไทยการแบ่งโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมว่าโครงการใดเป็นโครงการที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงหรือไม่รุนแรง เกิดจากการที่รัฐอาศัยอำนาจตามกฎหมาย คือ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ โดยกฎดังกล่าวจะกำหนดว่าโครงการใดเป็นโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง จะต้องมีการบังคับใช้ประกาศกระทรวงว่าด้วยการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือ EIA แต่หากโครงการใดไม่อยู่ในข้อกำหนดของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่มีลักษณะเป็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ก็ไม่ต้องจัดทำ EIA โดยก่อนที่จะเอกชนจะขออนุญาตจัดทำโครงการ รัฐจะต้องจัดทำประชาพิจารณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 เท่านั้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยจึงไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นการเฉพาะ ส่งผลทำให้รัฐจึงต้องนำกฎหมายอื่นมาบังคับใช้เพื่อให้ขั้นตอนการดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรง สามารถดำเนินกระบวนการหรือขั้นตอนได้ตามที่รัฐกำหนด ซึ่งจากการบังคับใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 นี้เองทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมาย เนื่องจากเนื้อหาของกฎดังกล่าวเป็นเพียงเนื้อหาที่กำหนดขั้นตอนวิธีการ และรายละเอียดเพื่อให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลและสามารถแสดงความคิดเห็นได้ในเรื่องทั่วไป ไม่เป็นการเฉพาะเจาะจง ทำให้เอกชนหรือผู้ขออนุญาตในการดำเนินโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรงจึงไม่ต้องแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของโรงไฟฟ้าที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งหมด หรือเอกชนดังกล่าวไม่ต้องจัดทำ

รายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือ EIA เพื่อแสดงต่อประชาชนว่าโครงการที่เอกชนจะจัดทำโครงการขึ้นมีผลกระทบอย่างไรต่อประชาชนในพื้นที่

นอกจากนี้ การที่รัฐไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายเป็นการเฉพาะในกระบวนการและขั้นตอนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรง ส่งผลทำให้เอกชนจึงอาศัยอำนาจตามกฎหมาย คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 จัดทำประชาพิจารณ์เพื่อสร้างความชอบธรรมและดำเนินกระบวนการให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น โดยเอกชนหรือผู้จัดทำโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรง จึงไม่จำเป็นต้องแสดงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงต่อประชาชนอย่างครบถ้วน

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ไม่ต้องจัดทำ EIA ได้ใช้เพียงการจัดทำประชาพิจารณ์เท่านั้น ในการประกอบการขออนุญาตดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรง ยังได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 ซึ่งปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวส่งผลทำให้ประชาชนไม่ได้รับสิทธิในข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงหรือเหตุผลก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการ ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวยังทำให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย คือ ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนที่ถูกกำหนดไว้ในเนื้อหาของกฎหมาย คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 ที่ไม่สามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำประชาพิจารณ์ได้ตามวัตถุประสงค์ของการตรา กฎ อื่นทั้งการบังคับใช้กฎหมายที่มีเนื้อหาเป็นการกำหนดขั้นตอนและกระบวนการในการจัดทำประชาพิจารณ์เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำโครงการที่กระทบต่อสิทธิของประชาชน ก็ไม่สามารถทำให้ประชาชนผู้ถูกระทบสิทธิสามารถใช้สิทธิของตนได้ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความคุ้มครองไว้ รวมถึงกฎหมายที่นำมาบังคับใช้โดยอนุโลมยังมีเนื้อหาที่เป็นการกำหนดขั้นตอนการจัดทำประชาพิจารณ์และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ไม่เป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเท่าที่ควร ดังนั้น การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว จึงส่งผลทำให้เกิดปัญหาจากการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกรณีการใช้กฎหมายดังกล่าวเพื่อจัดทำประชาพิจารณ์ในโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรง

จากที่กล่าวมาข้างต้น การนำเพียงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 มาบังคับใช้กับการจัดทำประชาพิจารณ์เพื่อประกอบการขออนุญาตดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่รุนแรง ทำให้

เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนเกิดปัญหาที่เกี่ยวกับการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนอย่างชัดเจน ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กรณีดังกล่าวจึงถือเป็นบทเรียนที่สำคัญว่าการที่รัฐไม่ได้กำหนดให้ทุกโครงการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลทำให้มีเพียงการบังคับใช้กฎหมายบางฉบับที่เป็นเพียงการสร้างความสะดวกตามกฎหมายเท่านั้น ส่งผลทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมาย เพราะการนำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวมาบังคับใช้เพียงอย่างเดียวไม่สามารถแก้ไขปัญหาในการมีส่วนร่วมของประชาชนและไม่สามารถแก้ไขปัญหาในการคุ้มครองสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้นั่นเอง

5.2 ข้อเสนอแนะ

สำหรับแนวทางการแก้ไขในปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนในประเทศไทยนั้น ผู้เขียนขอเสนอทางแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้

5.2.1 ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อน

ผู้เขียนเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยมีการกำหนดบทบัญญัติเพิ่มเติมใน มาตรา 7 วรรคสอง ว่า “การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้รวมไปถึงการกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

นอกจากนี้ ผู้เขียนเห็นควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยการกำหนดให้ระบอบบทบัญญัติของเรื่องการรับฟังความคิดเห็นและการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดเนื้อหาของกฎหมายที่จะบังคับให้หน่วยงานของรัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาต่าง ๆ จากโครงการของรัฐ รวมถึงปัญหาที่เกิดจากโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังความร้อน หรือปัญหาเรื่องพลังงานในประเทศไทย จากการศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยกับต่างประเทศ พบว่า ปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยยังมีปัญหาต่าง ๆ มาก ในกรณีการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิการมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งแตกต่างจากประเทศญี่ปุ่นและกฎหมายสำหรับกำหนดมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป ที่ได้มีการนำแนวคิดและการใช้

กฎหมายบังคับให้เกิดการคุ้มครองสิทธิและสิทธิการมีส่วนร่วมในกรณีดังกล่าว ส่งผลให้ประเทศญี่ปุ่นและสหภาพยุโรปสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนได้อย่างแท้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ประเทศไทยจึงควรนำแนวคิดหรือหลักการตามกฎหมายของประเทศญี่ปุ่นและหลักการทางกฎหมายของสหภาพยุโรปมาใช้ในประเทศไทยเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสม โดยประเทศไทยควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยการกำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมได้โดยตรง อีกทั้งควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยการกำหนดให้ระบอบบทบัญญัติของเรื่องการรับฟังความคิดเห็นและการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดเนื้อหาของกฎหมายที่จะบังคับให้หน่วยงานของรัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาต่าง ๆ จากโครงการของรัฐ รวมถึงปัญหาที่เกิดจากโครงการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้า หรือปัญหาเรื่องพลังงานแบบในประเทศญี่ปุ่นอีกด้วย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า หากประเทศไทยได้นำแนวคิด ทฤษฎีของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะของประเทศญี่ปุ่นและสหภาพยุโรปมาใช้ในประเทศไทย จะทำให้ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยจากการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและการคุ้มครองสิทธิของประชาชนจากการดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงได้อย่างแท้จริง อีกทั้งหากประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนได้อย่างถูกต้องจะทำให้สามารถคุ้มครองประชาชนที่ถูกกระทบสิทธิจากการดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าได้อย่างยั่งยืนต่อไป

5.2.2 ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขอพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไม่รุนแรง

ผู้เขียนเห็นควรว่าประเทศไทยจึงควรตรากฎหมายในระดับพระราชบัญญัติว่าด้วยการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมเป็นการเฉพาะ เนื่องจากการนำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 มาบังคับใช้แทน กับการดำเนินโครงการที่ได้เป็นโครงการอันถูกกำหนดในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ

ชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553 เป็นการ เฉพาะ จากการศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยกับต่างประเทศ พบว่า ประเทศไทยจึงควรนำหลักการ แนวคิด และทฤษฎีทางกฎหมายของประเทศญี่ปุ่นและประเทศสหพันธ์รัฐเยอรมนีมาปรับใช้ใน ประเทศไทย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า หากประเทศไทยได้นำแนวคิด ทฤษฎีของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะ ของประเทศญี่ปุ่นมาปรับใช้ในประเทศไทย จะทำให้ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน ประเทศไทยจากการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและการ ค้ำครองสิทธิของประชาชนจากการดำเนินโครงการ โรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่มีผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมไม่รุนแรงได้อย่างแท้จริง โดยการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของประเทศไทย เห็นควรให้ ประเทศไทยมีการกำหนดพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดจาก โรงไฟฟ้าพลังความร้อนเป็นการเฉพาะ ตลอดจนเนื้อหาในบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจะต้องมี การกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน หลักเกณฑ์ และวิธีการการจัดทำประชาพิจารณ์ ตลอดจนการ จัดทำรายงานผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบหรือ ถูกกระทบสิทธิจากการดำเนินโครงการของโรงไฟฟ้าพลังความร้อนสามารถได้รับการคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพ ตลอดจนสามารถใช้สิทธิการมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 อีกทั้งหากประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่ เกิดจากการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนได้อย่าง ถูกต้องจะทำให้ประชาชนทุกคนของประเทศไทยเกิดประโยชน์ทั้งในส่วนของประชาชนส่วนใหญ่ ผู้ใช้พลังงานไฟฟ้า และยังสามารถคุ้มครองประชาชนที่ถูกกระทบสิทธิจากการดำเนินโครงการของ โรงไฟฟ้าได้อย่างยั่งยืนต่อไป